

først staa overfor den tredie af disse ved Udgangen af det kommende Aar. Der er altsaa endnu en hel Række Aar tilbage, inden man fuldt ud faar prøvet denne Lov, som man muligvis nu kunde være til Sinds at forandre for et Hovedpunkts Vedkommende, thi naar man har ønsket denne særlige Jordvurdering, kan det jo ikke udelukkende være for Fornøjelsens Skyld. Der maa være en Hensigt forbundet dermed, og det kan kun være denne, at en saadan særlig Vurdering skulde afgive Grundlag for en ny Beskatning. Men selv om man kunde tænke sig en ny Beskatning, hvad vi for vort Vedkommende ikke kan, vilde det Grundlag, der kunde tilvejebringes paa den af Regeringen foreslaaede Maade, ikke være tilfredsstillende. De Organer, man for Øjeblikket har til Raadighed til at foretage Vurdering til Ejendomsskyld, og som vel saa nogenlunde fungerer tilfredsstillende til dette Formaal, vil efter Flertallets Formening være aldeles ude af Stand til at foretage denne særlige Jordvurdering. Hvis en saadan skal foretages, hvis Rigsdagen skulde komme til det Resultat, at det er nødvendigt at faa et saadant Grundlag først til Overvejelse og eventuelt derefter til Gennemførelse af et nyt Skattesystem, saa maa det efter vor Formening være nødvendigt, at dette Grundlag tilvejebringes med en ganske anden Sagkyndighed end den, de nuværende Vurderingsraad sidder inde med. En saadan Vurdering vil koste mange Penge, den burde sikkert foretages af et snævrere Antal Kommissioner, som derfor vilde behøve længere Tid til det, men Kommissioner, der var forsynede med særlig Sagkyndighed, og som derved, at de virkede i større Distrikter, kunde medføre en mere ensartet Bedømmelse, og som efterhaanden erhvervede sig en større og større Øvelse og Dygtighed i at foretage denne særlige Vurdering. Af disse Grunde har Udvalgets Flertal ikke kunnet slutte sig til denne Hovedpart af selve Lovforslaget.

Med Hensyn til den anden Hovedbestemmelse har hele Udvalget, som jeg allerede har nævnt det, sluttet sig hertil, men for at ikke den samme Ulempe, der nu er til Stede, og som har givet Anledning til Kravet om denne Omvurdering, nemlig den, at der er saa store Forskelle mellem den oprindelige Hovedvurdering og de senere tilkomne Vurderinger, atter skal indtræde, har forskellige af Udvalgets Medlemmer stillet Ændringsforslag under Nr. 5, 18. og 21. Disse Ændringsforslag gaar ud paa at forhindre, at saadanne Uoverensstemmelser

opstaa i Fremtiden eller i alt Fald, saa vidt muligt, at begrænse dem til et Minimum.

Med Hensyn til de øvrige Ændringsforslag skal jeg først omtale Ændringsforslagene Nr. 1, 3 og 4. Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at ændre „1914“ til „1915“, hvilket har sin Aarsag i, at da Tiden er saa langt fremrykket, vil Lovforslaget ikke kunne træde i Kraft paa den tidligere tilsigtede Tid, og Lovens Ikrafttræden er da skudt et Aar ud. Hertil sigter de 3 nævnte Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 5, som jeg allerede har nævnt for lidt siden, har for det første til Hensigt at forhindre, at der ved de aarlige Vurderinger skulde ske en Forykkelse af det ensartede Grundlag, som man nu har ønsket skal være til Stede for hele Ejendomsbeskatningen saavel til Staten som den kommunale, der afhænger heraf. Desuden bestemmer dette Ændringsforslag, at „Ejeren eller den Bruger, hvem det paahviler at betale Skatterne af en Ejendom, kan ved Henvendelse til Vurderingsformanden indenfor de nævnte Tidsrum forlange foretaget en ny Vurdering. Ved denne kan Ejendommens Vurderingssum dog ikke forhøjes og kun nedsættes med det Beløb, hvormed Ejendommen maatte findes at være sunket i Værdi paa Grund af Nedrivning eller Forringelse af Bygninger, Oversvømmelse eller andre lignende udvortes Forandringer ved selve Ejendommen, medens andre Omstændigheder, f. Eks. Prisfald paa Grund af Konjunkturforandringer, overhovedet lades ude af Betragtning. Den nævnte Vurdering bliver da at anvende i Resten af det paagældende Tidsrum“. Det, der tilsigtes ved denne Formulering, er at undgaa de mange Begæringer om Omvurderinger, der nu finder Sted, blot fordi Ejeren ønsker et nyt og større Laan og af den Grund kan ønske Ejendommen sat højere i Ejendomsskyld. Men derved bringer man jo netop denne Ejendom ud af den Lighed med Vurderingen af de øvrige Ejendomme, som man skulde se at holde fast paa. Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 fastsætter en bestemt Termin for disse Begæringers Indgivelse. Man har ment, det vilde være heldigt, at disse Begæringer ikke kunde komme hele Aaret rundt, og at det var tilstrækkeligt, naar den Adgang, der var for Ejeren til at forlange sin Ejendom omvurderet, foreligger en Gang om Aaret. Ændringsforslagene Nr. 8 og 12 er stillede af to Mindretal. Ændringsforslag Nr. 8 tilsigter at fjerne de af Folketinget indsatte Regler om Fradrag, og Nr. 12 tilsigter at afskaffe alle Fradragregler successivt inden den 1. Juli 1934. Jeg formoder, at Forslags-